

நூனப்பிரகாசரும் தமிழரரய்ச்சியும்

ஆ. சிவநேஷச்செல்வன், B. A. (Hons.),
தமிழ் விரிவுறையாளர்,
பட்டதாரித் தினைக்களம்,
யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி.

‘கலைக்கண்’
மறுபிரசரம்
1973-11-23

வட்டுக்கோட்டை

ஞானப்பிரகாசரும் தமிழாராய்ச்சியும்

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் 98ஆவது ஆண்டு நினைவு கூர்தல் விழாவையொட்டித் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் — யாழ். ஆயர் அதி. வண தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகையின் தலைமையில் ஆற்றிய உரையின் சுருக்கம்.

வளர்ந்து வரும் மேலைப் புல ஆய்வுக்கோட்டபாடுகளின் பின்னணியில் தமிழாராய்ச்சி முதிர்ச்சி பெற்றுவரும் கால கட்டத்திலே இந்நெறிக்கு ஆரம்ப கர்த்தாக்களாக விளங்கிய பலரையும் நினைவு கொன்றுதல் அவசியமாகும். பின்னேங்கிப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொருவருடைய பணி களிலும் முதிர்ச்சியையும்— ஆங்காங்கே கருத்துலக வேறு பாடுகள் மலிந்திருப்பதையும் அவதானிக்கலாம். கருத்துலக வேறு பாடும் முதிரா நோக்குகளும்—ஒரு புறம் போக—அவரவர் ஆற்றிய பாரிய பணிகள் தமிழாராய்ச்சியின் வளர்ச்சியை

நெறிப்படுத்தவல்லன என்பதை உணராமலிருக்க முடியாது. பல்கலைக் கழகங்களும், நெறிமுறையான ஆராய்ச்சி களும் செல்வன வளரமுன்றர் தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியாளர்களின் பணிகள் ஒருங்கிணைத்து நோக்கப்படவேண்டும். நிறுவன ரீதியாகவன்றித் தாமே நிறுவனங்களாகி ஓய்வும், ஈவும் ஏற்படுந்தோறும் தமிழாய்ந்து வந்துள்ளனர்.

சமுநாட்டு கேள்வி இந்த நூற்றுண்டின் முதல் அறைப் பாகத்திலே தமது சமயப் பணிக்குப் புறம்பாக இடைய ஒரு தமிழாய்வு செய்து தமிழியற்றுறையில் நினைவுக்கர

வேவண்டிய பெருமகஞக விளங்குபவர் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர். பல்துறை ஆர்வம் கொண்ட சுவாமிகள் பன்மொழிப் புலவராகவும், மொழியாராய்ச்சிநிபுணராகவும், வரலாற்றறிஞராகவும், போற்றறகுரிய பதிப்பாசிரியராகவும், பன்னாலாசிரியராகவும், புகழ் வாய்ந்த பத்திரிகை ஆசிரியராகவும், பேச்சாளராகவும் விளங்கினார். ஒவ்வொரு துறையிலும் துறைபோகியவராகவே தமிழ்க்கறும் நல்லுவகம் சுவாமிகளை மனங்கொள்கின்றது.

1875ஆம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 30ஆம் நாள் மானிப்பாயில் சைவ மரபிலேதோண்டிய சுவாமிகள் 1895ஆம் ஆண்டில் குருத்துவ மாணவராகி 1901இல் குருப்பட்டம் பெற்றார். அன்று முதல் ஓயாது இறுதி முசுசுவரை சமயவளர்ச்சிக்கும், மொழிவளர்ச்சிக்கும் தொண்டு செய்தார். சமயவளர்ச்சியில் எவ்வளவு ஆத்மார்த்தமாக ஈடுபட்டாரோ அவ்வளவு உள்ளுணர்வுத் தூண்டலுடன் தமிழ்மொழி ஆய்விலும் ஈடுபட்டார். சமயப் பணியை மும், மொழிவளர்ச்சியையும் தமது இரு கண்ணைக் கொண்டு சைவப்பணியில் நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலர் 19ஆம் நூற்றுண்டில் எத்

துணை அத்தியந்த ஈடுபாட்டுடன் செயலாற்றினாரோ அதே வேகம் கத்தோலிக்க மதத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரையிலும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரிடம் இருந்தது எனலாம்.

சுவாமிகளின் தமிழராய்ச்சியை இருமுனைப்பட்ட நிலையில் ஆய்வுத் தொற்றுத்த மானது. ஒன்று தமிழர்நாகரிகத்தைப் பற்றியது. மற்றையது மொழித்தோற்றம் பற்றிய ஒப்பியலாய்வு. தமிழர்வரலாற்றிலும், யாழ்ப்பாறைத்து வரலாற்றிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்தவர் சுவாமிகள். யாழ்ப்பாணத்து அரசியல், சமய சரிதைகளை இயன்றவரையில் அறிவியல் சார்ந்த நெறியில் ஏழுதினார். ‘தமிழரின் ஆதிக்சமயமும் சரித்திராய்க்கி, ‘போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர்காலச் சரிதை’ ஆதிய தமிழ்நூல்களும், “யாழ்ப்பாணத்து அரசர்; பண்டைய இந்தியசரிதையும் ஆண்டு வரிசையும்” ஆகிய ஆங்கில நூல்களும் சுவாமிகளை இனங்கண்டுகொள்ளப்போது மாணவை யாகும். இதற்குப் புறம்பாக, சமயவரலாறுகளையும் இலங்கைப் பின்னணியையும் இனைத்து ஏழுதிய நூல்களும் குறிப்பிடற்பாலன.

கவாமிகளை அகில உலகும் அறியும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது அவருடைய ஒப்பிய வாராய்ச்சியே என்ன வாம். அறிதின்முயன்று வெளியிட்ட சொற் பிறப்பு—ஒப்பியது தமிழ் அகராதி என்ற நூலும் அவர்கள் வெளிநாட்டு ஆராய்ச்சிச் சஞ்சிகைகளில் எழுதிய ஒப்பியது கட்டுரை களும் மொழி ஆராய்ச்சி உலகிலே சுவாமிகளுக்கு அழியாத இடத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. 19ஆம் நூற்றாண்டில் மொழியாய்வில் ஈடுபட்ட ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் வழி நின்று சுவாமிகள் ஆராய்ச்சி செய்துள்ளார்கள். மாக்ஸ்மூல்ர் முதலானார் பண்டை மொழிகளைக் கற்று அவற்றைப் பாருப்படுத்தி வகுக்க முயன்றனர். இன்பயனுக்கப் பின்னேய அறிஞர் உலக மொழிகளை நான்கு குடும்பங்களாக வகுத்தனர். திராவிடமொழிக் குடும்பத்தின் சிறப்பியல்புகளைக் கால்டுவெல் போன்றேர் வகுத்துக் கூறினர். மொழிக் குடும்ப வகுப்புக்களைப்பற்றி ஐரோப்பிய அறிஞர்களும் தமிழ் அறிஞர்களும் ஆய்வு செய்ய முனைந்தனர். இம் முயற்சிகளின் வழி முதன் முனைப்பாகச் சுவாமிகளின் பணி சிறந்து விளங்குகின்றது. செந்தமிழ், சத்திய நேசன், லோகோபகாரி, சத்திய

வேத பாதுகாவலன் முதலிய பத்திரிகைகளிற் சுவாமிகள் எழுதிய கட்டுரைகள் யாவும் தொகுத்து வெளியிடப்பட வேண்டும். அப்பொழுதே சுவாமிகளை முழுமையாக மதிப்பிடமுடியும்.

தமிழூயும், வடமொழி யையும், ஆங்கிலத்தையும் ஆரம்பத்தில் ஆழந்து கற்றிருந்த சுவாமிகள்—தாம் அரசாங்க சேவையில் இருந்த காலத்தில் அறிந்த சிங்கள மொழியின் பின்னணியில் பாளி மொழியையும், அதன் இனத் தொடர்பான தீபேத்துய, பர்மிய—கூர்க்க மொழி யையும் அறிந்து கொண்டார். தாம் குநுத்துவப் படிப்புப் பின்னணியில் இலத்தீன் மொழியையும் அதன் வழியாக ஐரோப்பிய மொழி களையும் கற்றுக்கொண்டார். வத்தின்—கிரேக்கம் முதலிய மொழிகள் வழியாகப் போர்த்துக்கேவ, ஒல்லாந்த, ஜேர்மனிய மொழிகளையும் அதன்வழியாக அவ்வவ்துணத் தொடர்பு மொழிகளையும் அறிந்து கொண்டார். சுவாமிகளின் பண்மொழி அறியும் வேகம் அதிகரித்தது. பெருமை வாய்ந்த பினிவிய, பாபிலோனிய, சுமேரிய, அல்சிரிய, எகிப்திய பாண்டுகளையும் அறிந்து கொண்டார். சுவாமிகள் தமது இறுதிக் காலத்தில் ஏறக்குறைய எழுபது மொழி

களைப் பற்றி ஆழமாக அறிந்
திருந்தார்.

பல்வேறு மொழிகளையும்
அறிந்த சுவாமிகளின் ஒப்பிய
லுணர்வு கடைசிக் காலத்
தில் ஒரு வெறியாக வேவ
அமைந்து சிட்டது எனவாம்.

“சுவாமிகள் தமது
கடைசிக்காலத்தில் மஞ்சட்
பாஸைகளை அறிவு திடி
வனம் செலுத்தி வந்தார்.
சின், மங்கோவிய, பர்சிய
பாஸைகளில் உள்ள அரிவரிப்
புத்தகங்களை எடுப்
பித்து எழுத்துக்களைப்
பார்த்து எழுதி உச்சரித்து
வாசித்து விளங்கி அறிந்து
கொண்டிருந்தார். தமக்குத்
தருணம் கிடைக்கும்போ
தெல்ளாம் பல பாஸை
களுக்குமுரிய புத்தகங்களை
விரித்துவைத்து ஒவ்வொரு
பாஸைக்குமுள்ள ஒற்றுமை
வேற்றுமைகளையறிந்து ஒப்
பிட்டுத் தொடர்பு காணு
வார். அத்தொடர்புகளைத்
தமது குறிப்புப் புத்தகத்
தில் குறித்துக் கொள்ளு
வார். கண்ட முடிவுகளை
அறிவாளிகளுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் சொல்லி
காட்டி மகிழுவார்.

[6-2-1948]

சுவாமிகளின் இறுதிக்
ால் ஆர்வத்தைச் சுத்திய
வேத பாதுகாவலனில் வெளி

யான மேற்போந்த குறிப்புத்
தெளிவாகக் காட்டுவதாகும்.

சுவாமிகளுடைய காலத்
திலே மொழியாராய்ச்சிக்கு
மிகுந்த மதிப்பு இருந்தது.
அவருக்குத் தமிழ் இலக்கியத்
திலும், பிறமொழி இலக்கியங்களிலும் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு
இடுப்பினும் மொழியாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார். சுவாமிகள் தமது ஆராய்ச்சிமுக்கியத்
துவத்தையும் பணிமுதன்மை
யையும் கொண்டிருந்த காத்தைத்
தாமே செந்த மிழ் 24ஆம் தொகுதி (பக். 193) யில் எழுதிய கட்டுரையில்
குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“மொழிநூல் வேறு;
இலக்கண நூல் வேறு;
முனையது தனிச் சொற்
களின் இயல்பையும் அவை
தர்முள் அடையும் மாற்றங்களையும் கூறும். பின்னையது சொற்றன் ஒன்றே
பொன்று கூடும் போது
முன்னிலை இருதி களிற்
கொள்ளும் விகாரங்களை
எடுத்தோதும். தமிழில்
தொல்காப்பியம் முதலாகப்
பல இலக்கண நூல்கள்
எழுந்துள்ளன. மொழி
நூல்களே சமீப காலத்திலை
மட்டும் வெளிப்படத்
தொடங்கியனவாம். மாகறால் கார்த்திகேய முதலியார் இயற்றிய மொழிநூல்
இந்த நிரையில் முதன்

முதல் செய்த பிரயத்தன
மாக மேலும் பல திருத்தங்
களுக்கு இடஞகக் கிடக்-
கின்றது. எனது தமிழ்
அமைப்புற்று வரலாறு என்ற
நூலும் சொற் பிறப்பு
ஆராய்ச்சி என்ற நூலும்
யதார்த்தமான மொழி
களுக்கு அத்திவாரங்களை
இட்டன எனச் சொல்ல
காம்.”

சுவாமிகள் தமது சொற்
பிறப்பு— ஒப்பீயல் தமிழ்
அகராதியை ஒவ்வொன்றும்
100 பக்கங்கள் அடங்கிய
20 பாகங்களாக வெளி
யிடத் திட்டமிட்டிருந்தார்.
முதல் ஆறுபாகம் மட்டுமே
சுவாமிங்கள் வெளியிடப்
பட்டது. இப்பணியினை வண.
பிதா. தாவீது அடி கள்
தொடர்ந்துள்ளார்கள்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் மொழியியல் கொள்கை
களிற் சிலவற்றை மேல் நாட்டுத்
தமிழ் ஆராய்ச்சியாளருட் சிலர் சுவாமிகள் காலத்திலே
யே ஏற்க மறுத்தனர். சுவாமிகள் தமது கருத்தில்
தாம் கொண்டநம்பிக்கையை
விளக்கும் பான்மையில்
எழுதியுள்ள முகவுரையை
ஈட்டு தருவது பொருத்த
மானது.

“இன்று வரையும் யான்
நாட்டும் கொள்கை அறிஞர்
களால் பெரிதும் ஏற்றுக்
கொள்ளப்பட்டில்லை என்

பதை ஏனை சேயா ஸி னும்
பார்க்கத் தெளிவாக யான்
அறிந்துள்ளேன். திரா
விடச் சொற்களின் பகுதி
கள் குற்றமற்ற அடிப்படை
யில் ஆராயப்பட்டால் அவ்
வாராய்ச்சி இந்து ஜோப்
பிய மொழியியலை நன்கு
விளக்கும் என்பது எமது
நம்பிக்கை. ஆனதிலூல்
இவ்விரு மொழிக் குடும்பங்களின் பகுதிகள் நடுவண்
தோன்றும் ஒருமைப்பாடு
அமைந்திருத்தலைக் காட்டு
தலின் யான் சற்றேனும்
தயங்களீஸ்லை. பெரும்
பாலும் இவ்விரு மொழிச்
சொற்களின் ஒப்பு மை
காட்டுதலே எனது நோக்க
மாயிற்று. ஆனால் சில சமய
யங்களில் சுருக்கங்கருதியே
ஒப்புமைக்குப் பதிலாக ஒப்பு
மைக்குறியைக் கொடாது
சொற்களின் உற்பத்திக்
ஞிகளைக் கொடுத்திருக்கிறேன். மன்னிக்கவும்.
யான் காட்டும் ஒப்புக்கள் அன்றேல் உற்பத்திப் பகுதிகள்
யாவும் அங்கிரிக்கப்படும் என்யான் எதிர் பார்க்கவில்லை.
பிழைகள் எடுத்துக் காட்டப்
படின் யான் அவற்றை ஏற்கத்
தயங்கமாட்டேன்.

[தாவீது அடிகளின் மொழி பெயர்ப்பு]

உண்மையை எதிர் நோக்கும் சுவாமிகளின் ஆராய்ச்சி
முன்னால் நிலை எத் தெளிய

வைக்க மேற்போந்த பகுதி கள் போதுமானவை. சவாமிகளின் கருத்தை மறுத்து ரைத்த ஜேர்மனியர் வில்லி கெய்சர் சிங்களப் பேர்கராதிப் பதிப்பாசிரியர் யூலியஸ் தோல் னேரெல் ஆகியோருக்கு மறுப்புரைகள் பகர்ந்துள்ளார். சவாமிகள் ஆராய்ச்சி ஆர்வத் துக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் மேலைப்புல அறிஞர்கள் பலர் அளித்து வந்ததையும் அறிகி ழேம். கீல் சர்வகலாசாலையைச் சார்ந்த F. O. ஷ்டிரேபர், பேர்ஸின்-தி றெப்பரே சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த கலாந்தி H. பெயித்தான் அவ்வப்போது சவாமிகளுக்கு உற்சாக மூட்டி வந்துள்ளார். சவாமிகள் ஜேர்மனிக்கு விஜயம் செய்த காலத்தில் அந்நாட்டு மக்கள் அவரது அறிவுக்கு அளித்த மதிப்பு மனங்கொள்ளப்பட வேண்டியது. சிறந்த மேதையாகிய சவாமிகளின் வருட கடை நினைவுட்டுவதற்காக ஜேர்மன் அரசாங்கம் சவாமிகளின் படம் பொறிக்கப்பட்ட விசேட முத்திரையை வெளியிட்டது.

சவாமிகளைப் பண்முறை வெளிநாட்டுக் கழகங்கள் பல ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவு களுக்கு அழைத்தும் தமது ஆத்மீகப் பணியின் தேவை நோக்கி, வெளிநாடு சென்ற ஒருப்படவில்லை; வெளிநாடு

சென்றிருப்பாராயின் சவாமிகளின் விரிந்த அறிவு துலங்கும் வாய்ப்பும் சர்வதேசப்புக்கும் கிடைக்கிறது; இதுபற்றிச் சவாமிகள் சொற்பிறப்பு—ஒப்பியல் தமிழகராதி முவரையில் கூறுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

“அன்பினுல் தூண்டப் பட்டு இடையூறுகள், துண் பங்கள் நிறைந்த குருத்து வத் தொண்டுடன் கல்வி விருத்திக்காகவே அயராது உழைத்தேன்.”

எனக் கூறியுள்ள வாசகங்கள் மீண்டும் ஆறுமுகநாவலர் பணியுடன் ஒப்பிட வாய்ப்பளி கிண்றன. ஆறுமுகநாவலரும் இதுபோலவே சமயத்தையும், கல்வியையும் இருக்கண்ணாக கொண்டு பணியாற்றினார். அதி வணக்கத் தங்குரிய எட்மன்ட் பீரிஸ் கூறியுள்ளதுபோல்,

“சவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஒரு பாஷா நிபுணர், சரித்திர ஆசிரியர், இலக்கிய விற்பனர் என்பதெல்லாம் உண்மையிலும் உண்மை ஆனால் இவையெல்லாம் இவருடைய சினியத்தில் முக்கிய தொண்டல்ல. அர்ச். பிரான்சிஸ் சவேரியர் போலும் ஜோசொப்பாசஸ் சுவாமியார் போலும் கொள்செல்லால் சவாமியார்

போலும் ஆண்ம ஈடேற் றத் தொண்டாற்றும் ஒரு குருப்பிரசாதி” [சத்தியவேத பாதுகாவலன்] எனக் கூறலாம்.

தமிழியல் ஆராய்ச்சியிற் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கொண்ட ஈடுபாடு சுவாமி ஹரஸ் அவர்களின் தொடர்பை ஏற்படுத்தியது. சுவாமி ஹரஸ் யாழ்ப் பாணத்திற்கு வருகை செய்த போது ஞானப்பிரகாசரிடம் பல சந்தேகங்களைக் கேட்டறிந்தார். சுவாமிகளின் மொழியாராய்ச்சித் திறனையும், புலமையையும் பாராட்டியுள்ளார். சுவாமிகள் தமது நூல்களிலும், கட்டுரைகளிலும் தூயதமிழ் நடையையே கையாண்டுள்ளார். மதப் பிரசாரத்திற்காகத் தமிழைக் கற்க முயன்ற சுவாமிகள் தமிழை தூயமையைப் பேணுவதில் கொண்ட ஆர்வமும் பரந்த நோக்கும் தருக்கசாத திர முகவுரையின்மூலம் தெரிகிறது.

“தனித்தமிழே அன்றி வடமொழிச் சொற் கலப் புள்ள தமிழ் தக்கதன்றென விலக்குகின்ற நலீன நூலா சிரியர் சில்லோரது அபிமதத்தை இந்நாலுள் மேற் கொண்டில்லோம். ஆரியர் தமிழ்நாட்டினுள் நுழைந்த

பின்னர் தமிழில் எழுந்தன வான் சரித்திரங்கள் சிறு பான் மையினவாயினும் வடமொழிக் கலப்பின்றி இயலமாட்டாதன் ஆகின்றன. வடமொழிகளை அடி யோடு நீக்கிவிடுவோமாயின் தருக்கம் ஆகிய சில சாஸ்திரங்கள் இருந்த இடமே தெரியாமற் போய் விடும்.”

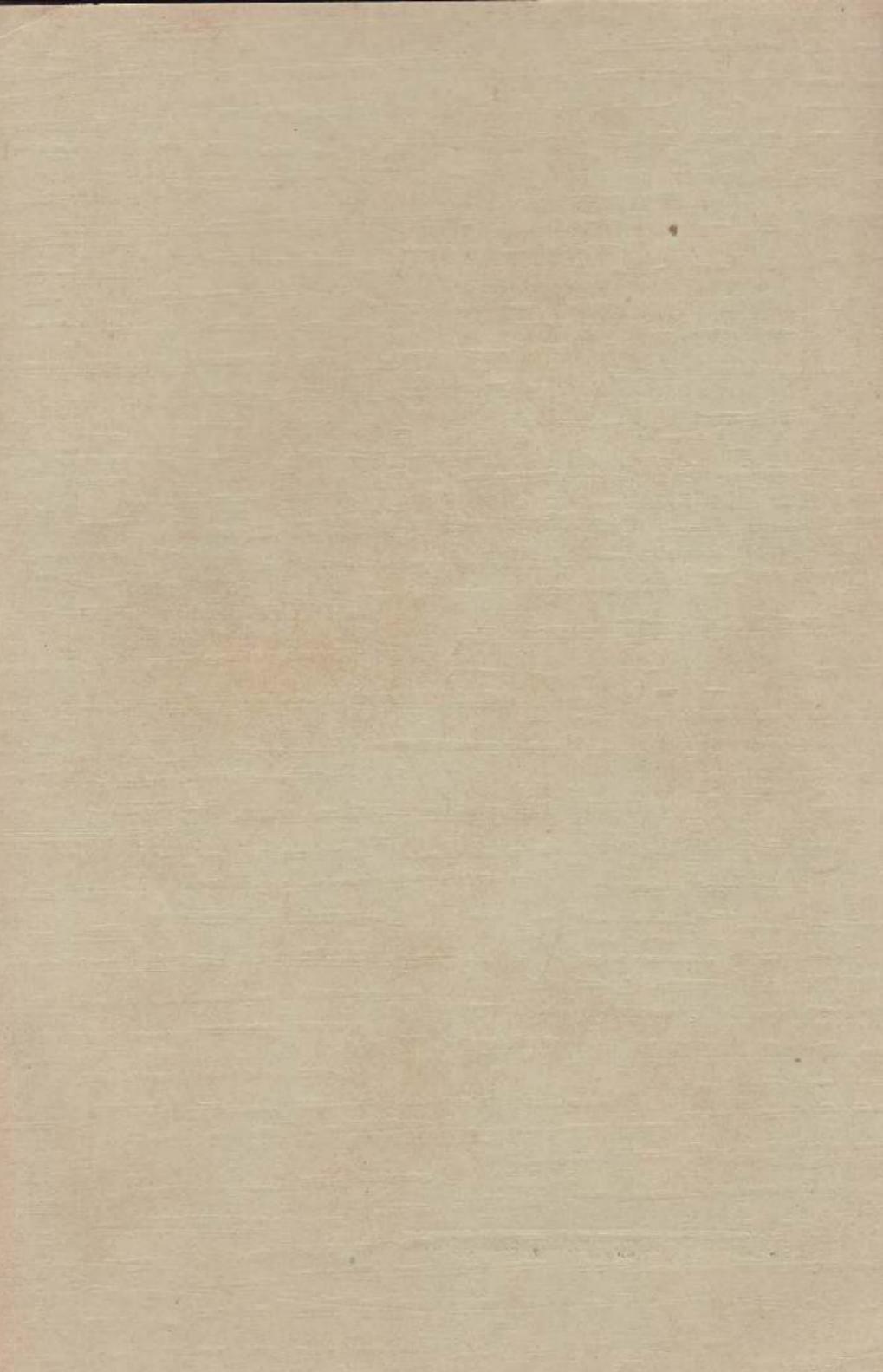
சுவாமிகளது பன்மொழியறிவு பிறமொழிக் கலப்பின் இன்றியமையாமையை அழுத்தி யுரைத்துள்ளமையைக் காணலாம். சுவாமிகள் காவத்திற் பெருநெறிக்குப்பட்டிருந்த தனித் தமிழ்வாதிகளை ஆதரிக்காமையையும் காட்டுகின்றது. எனினும் சுவாமிகள் தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கும்போது அவற்றில் பிறமொழிச் சொற்கள் கலந்து ஏழுதும் இயல்பை வெறுத்துள்ளமையும் மனங்கொள்வது அவசியமாகும். சுவாமிகள் தமது கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் தருக்க ஆற்றலும் மொழித் தூயமையும் கொண்டுள்ளமையும் குறிப்பிடற்பாலதாகும்.

சுவாமிகள் சிந்தனை தமிழர் நாகரிக ஆராய்ச்சியிற் பிற்காலத்தில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தது.

“பண்டைத் தமிழர்களுடைய கொள்கைகளுக்கும் ஆரியரதுகொள்கைகளுக்கும் வேறுபாடுகள் பல தொடக்கத்தில் இருந்தன. ஆரியர் இறந்தபின் அவர்கள் அப்பேற்றைத்தலையே உயர்நிலையாகக் கொண்டிருந்தனர். பண்டைத் தமிழர் இறப்பின் பின்னர் பிறப்பு உண்டென்றும்; பிறப்பிறப்புக்களினின்றும் விடுதலை பெறுவதே உயர்நிலை என்றும் கருதி வந்தனர். அவர்களுக்கு அப்பேற்றையே ஆரியர் வேவள்ளி செய்தனர். பண்டைத் தமிழர் பிற நிலையடையச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகியவற்றைப் படிமுறையாக அனுட்டித்தனர். பிற்காலத்தில் சீவறுபாடு நீங்கி பண்டைத் தமிழரது கொள்கைகள் வாழ்க்கை முறைகள் ஆரியரால் விரும்பி ஏற்கப்படலாயின”.

இவ்வாறே ஆரிய திராவிட இணைவுபற்றிச் சிந்தனைகளைச் செந்த மிழில் 43, 45ஆம் தொகுதி களில் எழுதி யுள்ளார்.

பல்துறையாற்றலும் ஓயாத தமிழ்ப்பண்டியும் செய்து கர்மவீரராக விளங்கிய சுவாமிகள் முற்போக்கு உணர்வுகள் கொண்ட சிந்தனை வாதியாவார். இருநூற்றுண்டுக்கும் உரியதலையாய் அறிஞருள் ஒருவராக விளங்கும் சுவாமிகள் இருபதாம் நூற்றுண்டின் கல்விவல்ல உயர்ந்தோர் குழாமில் முழுமூன்புடன் செயலாற்றியவர். அன்னாருடைய நூற்றுண்டு விழா இரு ஆண்டுகளில் வருகிறது. முழுமையாக அவரை மதிப்பிடும் நாளைத் தமிழ்க்கூறும் நல்லுவகம் எதிர்பார்க்கிறது.

திருமகன் அழுத்தகம், சன்னகம்